

РЕШЕНИЕ

№ 4978

гр. София, 27.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1657** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.72, ал.4, изр.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

С Решение от 28.01.2021 г., постановено по АН дело № 157/2021 г., Софийският районен съд е потвърдил Заповед за задържане на лице рег.№ 1871/21.12.2020 г., издадена от полицейски орган при 06 РУП-СДВР, с която Т. П. М. от [населено място], [ЕГН], е задържан за срок до 24 часа на основание чл.72, ал.1 ЗМВР.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Т. П. М. орган, който с касационна жалба в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, чрез адв.Ж., обжалва същото. Наведените касационни основания са неправилност поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд не е допуснал разпит на свидетел, който щяла да установи, че е имало уговорка за явяване на М. при полицейския орган. Настоява, че спрямо него нее следвало да се прилага крайната мярка задържане. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да отмени заповедта за задържане, като присъди на касатора юрисконсултско възнаграждение. В с.з. касаторът не се явява, а процесуалният му представител адв.Ж. с писмена молба поддържа жалбата.

Ответникът по касация – полицейски орган при 06 РУП-СДВР – е представил

писмени бележки, в които застъпва становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. Административен съд-София град, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваната заповед за задържане.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против Заповед за задържане на лице рег.№ 1871/21.12.2020 г., издадена от полицейски орган при 06 РУП-СДВР.

Задържаният е подписал заповедта, като му е било връчено копие от нея. Същият е попълнил декларация на 21.12.2020 г., в която е посочил, че е запознат с правата си при задържането, както и че не желае адвокатска защита; не желае медицински преглед от лекар; желае да се уведоми член семейството му или друго заинтересовано лице за неговото задържане, като е посочил мобилен тел.номер; уведомен е за правото на свиждания, да получава колети и храна, както и че няма нужда от специална хранителна диета. Към административната преписка е представен протокол за личен обиск на жалбоподателя, в който са описани личните му вещи. Същите са върнати срещу подпис при освобождаването на лицето.

Районният съд е приел материалите по ДП № 230 ЗМК-2293/2020 г. по описа на 06 РУП-СДВР, водено за домашно насилие, упражнено от касатора срещу Г. К. И..

За да потвърди обжалваната заповед, районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства се установяват данни за извършено от лицето престъпление, поради което са изпълнени предпоставките за приложение на чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР. Съдът е изтъкнал, че в закона липсва изискване издаването на заповедта на предхожда фактическото задържане, като са изложени конкретните причини, обосноваващи необходимостта от задържане. Отхвърлил е възражението за антидатиране на акта. СРС е заключил, че в конкретния случай приложената ПАМ се оправдава от законовите цели за задържане – при обосновано подозрение за извършване на престъпление.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

В заповедта не е описана фактическата обстановка, но съгласно съдебната практика няма пречка такова описание да се съдържа и в други документи от административната преписка. В този смисъл е ТР № 16/1975 на ОСГК, съгл. което мотивите за издаване на административния акт могат да се съдържат и в други документи от административната преписка. В случая те се намират в материалите по досъдебното производство – протокол за установяване на първоначални данни за извършен акт на домашно насилие, протоколи за разпити на свидетели, съдебномедицинско удостоверение, докладни записки и протокол за полицейско предупреждение. На тези мотиви, относими към задържането, се е позовал районният съд. С основание Съдът се е позовал от правна страна на чл.5, § 1, б."с" КЗПЧОС, предвиждащ, че никой не може да бъде лишен от свобода освен в случай на законен арест или лишаване от свобода на лице с цел да се осигури явяването му пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати

извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. Изпълнено е и изискването задържането да е извършено в съответствие с процедури, предвидени от закона. Заповедта следва да се приеме за мотивирана и с оглед вписването в мотивната ѝ част, че лицето е задържано с цел изясняване съпричастността му към престъпление, изразяващо се в квалициран състав на причиняване телесна повреда по чл.131, ал.1, т.5а НК - в условията на домашно насилие. Следва да бъде споделена мотивировката на СРС, че ПАМ е наложена с преустановителна цел спрямо деянието на М..

Правилно районният съд е изтъкнал, че е ирелевантно обстоятелството какви резултати бе дало разследването, доколкото целта на задържането е била да се изясни съпричастността му към указаното престъпление, както е да се попречи на дееца да извърши ново такова. В този ред на мисли е ирелевантно обстоятелството, на което се позовава касаторът – дали е имало уговорка за явяването му в РУП. Правилно районният съд е приел, че случая приложената ПАМ се оправдава от законовите цели за задържане.

Като е потвърдил обжалваната пред него заповед за задържане на лице, Софийският районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила. С оглед изхода на спора, на ответника следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лв., определен съгласно чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.01.2021 г., постановено от Софийския районен съд по АН дело № 157/2021 г.

ОСЪЖДА Т. П. М. от [населено място], [ЕГН], да заплати в полза на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.